

denhatóhoz a békéért, jólétért és minden ember boldogságáért; hogy neveljék híveiket Isten és a felebarát szeretetében, az egymás iránti tiszteletben; hogy erősítsék a felekezeti, vallások és emberek közti kapcsolatokat, a ma emberének szolgálatára, a béke, igazságosság, szabadság és jólét erősítésére helyi, regionális és kontinentális találkozások rendezése által, amelyeknek célja, hogy erőteljes támogatást nyújtsanak az élet megvédésének, az emberek közti barátságoknak, összhangnak és együttműködésnek a szolgálatában, hogy a hívek lelkében minél nagyobb mértékben erősödjék az egymás iránti és az emberiség békés jövőjébe vetett bizalom.

Az összes egyházak lelkészei és hívei, az egész világ békeszerető emberei!

Emeljétek fel hangotokat, mint a béke harsonái és mondjatok erőteljesen nem-et a fegyverkezési folyamatra.

nem-et a neutron-rakéták és -bombák Európába való telepítésére.

nem-et a nukleáris halálra.

Örködjetek a világ békéjén, örködjetek a világ életén, földgolyóink életén és békéjén.

Románia Szocialista Köztársaság vallásfelekezeteinek vezetői

DECEMBER 30.

A népek történetében vannak fordulópontok, amelyek mélyesleges jelentőségét az idő teltével egyre tisztábban látjuk. Ilyen számunkra 1947. december 30-a, amikor a nép akaratát érvényesítve, kikiáltottuk a népköztársaságot. Történelmi tett volt, s mi azóta is hasonlókkal írjuk tele az ország krónikáját. A királyság eltörlése, a teljes politikai hatalom meghódítása a Román Kommunista Párt vezetésével, a népi demokratikus rendszer megteremtése jelezte az áttérést a szocialista forradalom feladatainak végrehajtására. Hiszen nem sokkal a köztársaság kikiáltása után életbe lépett az ország első demokratikus alkotmánya, mely hazánk történetében első ízben mondta ki: „a teljes államhatalom a néptől ered és a népé“. Úgyszintén alig fél évvel azután, hogy megszületett a köztársaság, államosították az általajkincseket, a természeti erőforrásokat, a termelőeszközök nagy részét, a bankokat és a közlekedési utakat. Majd szocialista forradalmunk tovább ívelt köztársasági létünk útján. Ahány év, annyi győzelem, melyet mindig kemény és nehézségektől sem mentes küzdelmekben vívtunk ki. S miután a szocializmus teljes győzelmet aratott minden tevékenységi ágban, megvalósult az egységes szocialista gazdaság, és 1965-ben országunk Románia Szocialista Köztársaság lett. Az azóta eltelt idő szocialista korszakunk sikereiben és eredményekben gazdag, gyümölcsöző időszak.

A köztársaság kikiáltása óta eltelt 34 esztendő történelmi szemszögből a munka, a haladásért, a civilizációért és kultúráért vívott harc megannyi lépcsőfoka, harc a százados álom valóra váltásáért, azért a

jogért, hogy urai lehessünk saját országunknak. Mindaz, amit építünk, amit teremtünk, az ember jólétét szolgálja; az egész gazdasági és társadalmi tevékenység pedig egyetlen fő célt szolgál — az ország haladását, a nép életét, hogy a haza minden gyermeke növekvő mértékben részesüljön munkája jótéteményeiből, a szocialista társadalom gyümölcseiből.

Minden évben azért ünnepeljük a köztársaság kikiáltásának évfordulóját, mert összpontosul benne elődeink hősiessége, a nép cselekvő hazafisága. A békés alkotómunka évről évre jelentékenyebb hódításait ünnepeljük, amelyek egyre szebbé teszik az ország képét, mind boldogabbá változtatják a nép életét.

Az események úgy hozták, hogy országunk életében az év vége történelmi megemlékezés 1947. december 30-ról, de egyben számvetés is a folyó év eredményeiről és tervezés a közeljövő teendőiről. Amint Nicolae Ceaușescu, köztársaságunk elnöke megállapította: „A VII. öt-éves tervnek az első esztendejét fejeztük be, mely biztosítja hazánk további fejlesztését, a nép anyagi és szellemi életszínvonalának emelését, a szocialista Románia gazdasági és politikai erejének, szuverenitásának és függetlenségének megszilárdítását.“ Minden téren nagyszerű eredményeket értünk el, mégis számvetésünkben föl kell figyelniünk az új minőség és a hatékonyság évtizedének mind nagyobb követelményeire. Mert sok még a tennivaló: társadalmunk előrehaladása minden téren felelősségteljesebb, jobb munkát kíván tőlünk. És mi erre képesek vagyunk. Ez az optimizmus eredményeinkből, népünk alkotó képességébe vetett hitünkéből táplálkozik. Annak tudatából, hogy történelmileg rövid idő alatt egész fejlődési korszak feladatait oldottuk meg, s ma erőnk összpontosításával, szoros egységben a párt körül, megvalósíthatjuk terveinket és leküzdhetjük jelenlegi nehézségeinket is.

Tudatában vagyunk annak, hogy építő terveink csak békében valósulhatnak meg. Az egész dolgozó nép ezért küzd olyan következetességgel a fegyverkezési hajszá megfékezéséért, a háborús veszély elhárításáért, a nukleáris fegyvermentes Európáért, a tartós békéért. Ebben a szellemben fordult Nicolae Ceaușescu, köztársaságunk elnöke a Nagy Nemzetgyűlés megbízásából a Szovjetunió és az Egyesült Államok, a Helsinki Záróokmányt aláírt többi állam vezetőihez az újabb közép-hatósugarú rakéták európai betelepítésének meggátolása, a meglévők visszavonása ügyében. Ebben az értelemben intézett a Nagy Nemzetgyűlés felhívást az európai országok, az Egyesült Államok és Kanada parlamentjeihez, kormányaihoz és népeihez az európai és az általános leszerelés előmozdítása érdekében. És ebben a szellemben fejezte ki dolgozó népünk békeakarátát az elmúlt hetekben lezajlott, az ország történelmében példátlanul álló hatalmas tüntetésekben, népgyűléseken és békemeneteken.

Elért eredményeink bizonyosságával köszöntjük köztársaságunk kikiáltásának 34. évfordulóját. Megemlékezésünkben nem csupán elődeink nagyságának adózunk, hanem szilárd elhatározással vállaljuk az előttünk álló országépítési tervek valóra váltását, hogy románok, magyarok, németek és más nemzetiségűek közös testvéri munkában tovább virágoztatjuk szocialista köztársaságunkat mindannyiunk javára.

TANULMÁNYOK

BALÁZS FERENC

ÚJ EMBER VALLÁSA

Az ember több annál,
mint amit az ember
alkotni tud.

Hogy ennek a könyvnek mi a tartalma, milyen a jellege, azt a címe után kevés ember tudná eldönteni.

Nem minthogyha a címnek a tartalommal nem volna semmi vonatkozása. Viszont arról szó sincsen, hogy ez a könyv az „új ember vallásának” kifejtése akarna lenni. Szerző nem egyike a céhbeli teológiai, avagy bölcsészeti íróknak, akik a szakirodalom gyarapítása végett egyik évben az új ember vallásáról, a másikban az ember új vallásáról írnak terjedelmes műveket, miután előzőleg már kimerítették az ember és a vallás, a vallás és az ember, valamint a vallás és a vallás problémáit. Itt valami egészen más dologról van szó.

Szerző, bár ifjúkorában sokan feltételezték róla, hogy ügyes filozófussá fejlesztheti ki magát, és bár egy időben a saját elméjét is foglalkoztatták efféle gondolatok, korántsem szakíró, távol áll tőle, hogy annak akarja kijátszani magát. Annál a szerző kevesebb is meg több is, tudnillik élő ember.

Élő ember, aki az élettel mindig gazdag kapcsolatokban állott. Élő ember, aki egy kicsit költő, üzletember, művész, társadalmi szervező, játszótárs, élettárs, muzsikus, gondolkozó, szónok, szóval egy kicsit minden, mint az az életnek természetében rejlik. Élő ember, akinek szerencsére semmi külön dologhoz olyan kitornyosuló tehetsége nem akadott, hogy miatta a többi dologtól, az élet termékeny, százszerű, tágas mezejétől a figyelmet elfordítsa s legyen csak egy valami csupán, talán költő vagy bölcsészeti író, esetleg politikus. Esetleg ettől saját okossága is megóvta. Esetleg szerző már eleve tisztában volt azzal, hogy az emberi élet tökéletes, teljes kifejlesztése fontosabb feladat, mint tökéletes melléktermékek létrehozása. Az ember több annál, mint amit az ember alkotni tud. Szerző általában meg van elégedve az életével, s nem sajnálja, hogy elmulasztotta magát bölcsészeti íróvá kifejleszteni.

De ugyanakkor azzal is tisztában van, hogy ilyen körülmények között nincs joga ahhoz, hogy valamely tárgyról tudományos vagy bölcsészeti értekezést írjon. Tisztában van ezzel, annak ellenére, hogy érzi: bizonyos eredetiséggel tud gondolkozni, s a gondolatai még a maguk

Részlet a szerző 1937. január 6-án lezárt, befejezetlen munkájából, melynek kéziratát most találtuk meg.